

KUD TRIVIA – Vmesni prostori, 2006 (zasnova Borut Savski)

Vmesni prostori so bili projekt kulturno-umetniške izmenjave dveh urbanih okolij - Ljubljane in Graza. Na festivalu je sodelovalo več kot dvajset avtorjev različnih področij. Po lastnih željah so predstavili že realizirane projekte, tekoče projekte ali pa le idejne zasnove projektov.

V Grazu so bili Vmesni prostori med 23. septembrom in 15. oktobrom 2006 del festivala sodobne umetnosti Steirischer Herbst. Otvoritev v Ljubljani je bila v torek 7. novembra ob 20.00 uri v galeriji Kapelica, predstavitve pa so potekale že istega popoldneva od 16.00 ure dalje ter nato vsak dan od 16.00 do 23.00 ure.

Naslov festivala je mišljen kot najširša metafora. Vmesni prostor je tisti skupen prostor, ki si ga nihče ne lasti. Tak prostor soustvarjamo, pri tem pa ohranjamo svojo individualnost in lastni izraz. Gre torej za prostor komunikacije in ne konfrontacije. Osnova je torej enakovredno izmenjevanje vlog poslušanja in pripovedovanja. Pripoved razumemo tudi kot pripoved v umetniških jezikih. V skupni prostor je potrebno posegati, ga polniti, vendar si ga ne smemo čez mero prisvajati.

Vmesni prostor je tudi miselni prostor, kjer je razmislek še možen. Torej prostor analize, dekonstrukcije (in nato konstrukcije). Torej prostor miselnega procesa med izhodiščno idejo (motivom) in umetniškim artefaktom - predstavo. Miselni prostori so običajno že zaprti, delujejo le še na ravni stereotipov, žanrov - predkonceptualizacij. V primeru trka dveh različnih a trdnih miselnih sistemov nujno nastopi polarizacija in konfrontacija. Temu se je potrebno ogniti prav na način afirmacije vmesnega prostora. To pa je že stvar kulture.

Vmesni prostori nosijo podnaslov samo-organizirani, in predvsem odprto-kodni. Princip odprtokodnega ustvarjanja pomeni možnost vpogleda, ponovnega razmisleka in spremembe kode (zakonov, pravil) znotraj nekega področja, kadar posameznik ali skupnost ugotovi, da prejšnja rešitev (resnica) ne zadostuje, ne deluje.

Sodelujoči:

Reni Hofmueller, Jogi Hofmueller, Miriam Raggam, Divanova 06, Nicole Pruckermayr, IOhannes Zmoelnig, Renate Mihatsch, Seppo Gruendler, Rupert Lehofer, IEFS - Maki Stolberg & Ursula Kiesling, Fraenk Zimmer, Maru & CHMAFU Nochords, Karl Stocker, tonto music and comic label, Anita Hofer, Maja Pan, Borut Savski, Marija Mojca Pungerčar, Stefan Doepner, Luka Prinčič, Matjaž Manček, Boštjan Leskovšek, Chiron Morpheus, Dunja Kukovec, Keka Čalić, Milena Kosec, Nada Žgank, Irena Tomažin, Neven Korda in še nekateri.

Vmesni prostori / Intermediate Spaces v galeriji Kapelica / Ljubljana (november 2006)

Performens - Seppo Gruendler in Rupert Lehofer | Boštjan Leskovšek ROR

Sprehodi Milene Kosec in udeleženk iz Graza | Stefan Doepner pri delu v Kapelici

Reni Hofmueller v akciji | Luka Prinčič predstavlja njegovo izkušnjo tovarne Rog

Skupne aktivnosti pri pripravi hrane | instalacija Miriam Raggam v izložbi Kiberpipe | nevidna obleka Reni Hofmueller v Ljubljani

Socialna obleka Marije Mojce Pungerčar in udeleženke delavnice

Iohannes Zmoelnig – Live PD | slikopis predvolilne akcije Miriam Raggam in Renate Mihatsch »Tujci, ne pustite nas samih z Avstrijci«

Konceptualni pogled:

Ime Vmesni prostori smo si izmislili (prevzeli iz množice drugih uporab) za namen dvojne enotedenske izmenjave – predstavitve projektov dveh skupin izbranih umetnikov iz Ljubljane in Graza, za katere mislimo, da imajo mnogo skupnega, pa se vendarle preredko srečajo. Eden od razlogov za to, da se ne srečujemo, je prav gotovo zgodovinski trenutek, ki poudarja diferenciacijo, ločevanje na ožje identitete - nacionalne ali drugače lokalne. Umetnost kljub na videz precej razvejani mednarodni distribuciji ni izjema. Malo drugače: na področju distribucije umetnosti se preferira distribucija zelo podobno kodiranih projektov (-> tipskih, žanrskih izdelkov), različnost v pristopih ali različni načini distribucije pa so bolj redki.

Takoj se pojavi vprašanje, zakaj soočati med seboj produkcije, ki jih pripravljajo nekakšni dvojniki. Pri tem imam v mislih zrcalnost vlog in kreacij, ki se ustvarijo v med seboj izoliranih prostorih - zaradi potreb (obeh) lokalnih prostorov, kjer obstaja približno enaka delitev interesnih sfer (ker je kulturno okolje precej podobno), ustrezno temu pa tudi vlog, ki jih animatorji/kreatorji specifičnih interesnih sfer v vsakem od dveh kulturnih prostorov igrajo.

Umetniški diskurz je v veliki meri neverbalen, poteka večinoma s pomočjo podob / reprezentacij - s pomočjo izraznih oblik, kot so koncerti, razstave, performansi in predstavitve, premalo energije pa se vloži v oblikovanje verbalnega sporočila, oziroma izmenjavo idej. Tu predvsem mislim na artikulacijo idej, ki vedno predhodijo (ali pa sledijo) umetniški produkciji. Srečanje naj bi bilo intenzivno soočanje umetniških kreacij, hkrati pa soočenje mnenj, vendar ne na ravni vrednotenja, ampak razumevanja/izmenjevanja. Torej bi bilo (po besedah Johna Cagea) nujno omogočiti, da Vmesne prostore kreirajo »individualci«, ki so sami kreatorji. Torej ne kuratorji - ampak kreatorji.